

Streda 16. novembra 2016

Text: 1S 9, 1 – 3. 15 – 27; 10. 1

¹Bol istý muž z kmeňa Benjamín menom Kíš, syn Abiéla, syna Cerórovho, syna Bekórata, syna Afíacha, Benjamínek, muž udatný. ²Ten mal syna menom Saul, statného a krásneho mládenca; nebolo krajšieho od neho medzi Izraelcami, pretože bol o hlavu vyšší ako všetok ľud. ³Stratili sa oslice Saulovho otca Kíša. Vtedy povedal Kíš svojmu synovi Saulovi: Vezmi so sebou jedného zo sluhov, vstaň a choď hľadať oslice.

¹⁵Hospodin však deň pred príchodom Saulovým vyjavil Samuelovi: ¹⁶Zajtra o tomto čase pošlem k tebe muža z krajiny Benjamín; toho pomazeš za kráľa nad mojím ľudom izraelským; on vyslobodí môj ľud z rúk Filištíncov, lebo som vzhladol na svoj ľud, keď jeho volanie o pomoc preniklo ku mne. ¹⁷Keď Samuel uzrel Saula, Hospodin mu oznámil: Hľa, toto je muž, o ktorom som ti hovoril. On bude panovať nad mojím ľudom. ¹⁸Keď sa Saul priblížil v bráne k Samuelovi, prehovoril: Povedz mi, prosím, kde je tu vidcov dom. ¹⁹Samuel odpovedal Saulovi: Ja som videc. Vystúp predom mnou na výšinu, dnes budete so mnou jesť; potom ťa ráno prepustím a oznámim ti všetko, čo mám na srdci. ²⁰Pre oslice, stratené pred tromi dňami, sa netráp, lebo sa našli. Ved' komu patrí všetko drahocenné v Izraeli? Či nie tebe a celému domu tvojho otca? ²¹Saul odpovedal: Či som ja nie Benjamínek, z najmenšieho kmeňa izraelského? Moja čeľaď je najmenšia z čeľadí kmeňa Benjamín. Prečo mi také niečo vravíš? ²²Vtedy Samuel vzal Saula a jeho sluhu, uviedol ich do siene a dal im najprednejšie miesto medzi pozvanými, ktorých bolo okolo tridsať mužov. ²³Samuel povedal kuchárovi: Daj sem ten diel, ktorý som ti dal a o ktorom som ti povedal, aby si ho odložil. ²⁴Tu kuchár vzal stehno i s tým, čo bolo na ňom, a položil ho pred Saula. A Samuel povedal: Hľa, toto zostalo; polož to pred seba a jedz, lebo to sa zachovalo pre teba na túto chvíľu, keď som povolal ľud. Tak Saul jedol v ten deň so Samuelom. ²⁵Keď zišli z výšiny do mesta, rozprávali sa so Saulom na streche. ²⁶Ráno vstali, keď vychádzala ranná zora; Samuel zavola Saulovi na streche: Vstaň a prepustím ťa. Saul vstal a obaja, on i Samuel, vyšli von. ²⁷Keď prichádzali na koniec mesta, povedal Samuel Saulovi: Povedz sluhovi, aby šiel vopred. A išiel. Ty však zastaň na chvíľu, aby som ti zvestoval Božie slovo.

¹Vtedy vzal Samuel nádobu s olejom a vylial mu ho na hlavu; pobožkal ho a riekol: Ajhľa, pomazal ťa Hospodin za knieža nad svojím dedičstvom.

Piesne: ES č. 211, 633

Zamyslenie nad Božím slovom:

Uvedené slová hovoria o pomazaní Saula za kráľa. Udalosť samotného pomazania sa však začína opisom Saula – dnes by sme povedali: jeho životopisom. O Saulovi sme počuli, že bol statný a krásny mládenec, že nebolo krajšieho od neho medzi Izraelcami, pretože bol o hlavu vyšší ako všetok ľud. Zároveň sa dozvedáme, že Saul pochádzal z najmenšieho izraelského kmeňa Benjamín a jeho otec Kíš bol udatný muž. Teda zmienka o najmenšom kmeni je kontraste s udatným otcom. Po takomto curriculum vitae by dnes možno mnohí, najmä ženy, povedali, že Saul spĺňa základné predpoklady – je dobrým i pekným uchádzačom zároveň. Dôvodom, aby sa pomazanie udialo, aby bol pomazaný za kráľa, sa však nestane jeho životopis, ani jeho výzor, ale Božie vyvolenie. Pán Boh si Saula vyvolil a skrze Samuela ho pomazal. Celý proces naštartuje strata oslíc, ktorú si Pán Boh použije na to, aby Saula priviedol ku kráľovstvu či kraľovaniu, ktoré mu má byť zverené. Oslica ako Boží nástroj, ale aj symbol kráľovskej moci, nám pripomína i Ježišov vstup do Jeruzalema na Kvetnú nedeľu. Pán Boh sa nemení. Aj dnes koná rovnako. On je tým, ktorý aj dnes si nás, hriešnych ľudí, povoláva do služby na svojej vinici. Ani dnes nehľadá na výzor, na náš životopis či tituly. Je to On, ktorý si nás vyvolil. U evanjelistu Jána čítame: „*Nie vy ste si mňa vyvolili, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste šli a prinášali ovocie a vaše ovocie aby zostávalo, tak, aby vám Otec dal, čokoľvek by ste v mojom mene prosili od*

Neho. “ (J 15, 16)

Ako my dnes reagujeme na Božie vyvolenie, na Božiu vôľu? Nie sme často rovnakí ako Saul, keď sa vždy pýtal na oslice? Nepýtame sa tak ako on radšej na to svoje – namiesto toho, aby sme v jednotlivých životných situáciách s pomocou Ducha Svätého skúmali Božiu vôľu? Ako je to s nami? Nepochybujeme, nevyhovárame sa, keď nás Pán Boh volá, povoláva do služby? Saul sa vyhováral slovami: „*Či som ja nie Benjamínek, z najmenšieho kmeňa izraelského? Moja čelad' je najmenšia z čeladi kmeňa Benjamín. Prečo mi také niečo vravíš?*“ Učme sa s Božou pomocou namiesto výhovoriek nielen prijímať Božiu vôľu, ale ju aj hľadať, pretože Pán Boh si aj dnes používa rôzne nástroje na to, aby nám svoju vôľu vyjavil a nás pre život večný zachránil. Amen.

Modlitba:

Nebeský náš Bože, ďakujeme Ti za nový deň života, za to, že aj to je prejavom Tvojej lásky a milosti. Ďakujeme Ti, že smieme vedieť, že Tebe na nás záleží a skrze Ducha Svätého nám dávaš poznávať svoju vôľu. Odpusť nám však, ak neraz sme neposlušní a nechceme počuť Tvoje volanie. Upevňuj našu vieru v Teba a ved' nás, prosíme, cestou večnosti. Amen.

Mgr. Anna Debnárová, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK (BAS)